

Finantsministeren (Jonnesbech): Jeg kan naturligtvis ikke udtale det som aldeles afgjort; men hvad jeg derimod kan udtale, er, at der er reist saa mange Medlemmer af det andet Thing, at det vel turde være meget tvivlsomt, om et Spørgsmaal, hvorom der har været Tvivl og det meget stærk Tvivl i det andet Thing, vil kunne bringes til eneste Behandling der, naar Sagen først kommer til Thinget paa et saa tilbigt Standpunkt.

Krieger: Det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Abler) vil dog indrømme, at der skal særegne Grunde til at vedtage en saa ekstraordinær Behandling som den, der her er Spørgsmaal om, og det vilde dog, som jeg udtalte forrige Gang, være altfor besynderligt, om man nu vedtog en ekstraordinær Behandling, og Sagen saa blev liggende i det andet Thing. Det vilde bringe Landstinget i den allerbesynderligste Stilling.

Abler: Der er en Mærkelighed ved, hvad de ærede Herrere have udtalt, idet de nemlig forudsætte, at Landstingets Behandling af denne Lov vil faae et aldeles bestemt Udfald. Det er ganske sikkert, at de Herrere have en overordentlig stor Indflydelse, og det vides jo, paa hvilken Side de staa, at de nemlig ville vedtage Forandringer. Men, naar Loven vedtoges uforandret her, saa vilde der ikke opstaa Dissents med Folkethinget, og jeg synes, at man ikke bør gaa ud fra en bestemt Forudsætning om Udfaldet her, om man end maatte nok paa Grund af sin Stilling og Indflydelse kan have en grundet Formodning derom.

Finantsministeren (Jonnesbech): Det forandrer naturligtvis Sagen, dersom man her i Thinget vil vedtage denne Lov uforandret; thi da er den færdig, naar den er tilendebragt her i Thinget.

Formanden: Jeg antager, at der ikke er Anledning til at forfølge denne Diskussion videre. Det er vel nu klart for Thinget, hvorledes Stillingen er. — Som Følge af den stedfundne Forhandling maa Afstemning nødvendig finde Sted om, hvorvidt Thinget vil tilstede Sagens ekstraordinære Behandling. Jeg minder om, at efter Forretningsordenen vil der udfordres tre Fjerdedele af de afgivne Stemmer for Sagens ekstraordinære Behandling, naar denne skal kunne finde Sted.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev der afgivet 15 Stemmer for og 33 Stemmer imod Sagens ekstraordinære Behandling.

Formanden: Sagen vil saaledes ikke

kunne foretages ekstraordinært og udgaar som Følge heraf af Dagsordenen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.; 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 4846 ff.)

Conseilspræsidenten (Jonnesbech): Det Forslag, her foreligger for det høie Thing til Forhandling, nemlig Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876, er et i flere Henseender mærkeligt Forslag, som foranlediger mig til at indlede dets Behandling med nogle korte Bemærkninger. Det er ikke egentlig de finantielle Resultater, der fremkomme derved, som jeg i dette Dieblit skal opholde mig ved, men det forekommer mig at være aldeles indlysende, at dette Forslag til Finantslov mere end noget som helst tidligere udmerker sig ved sin politiske Karakter, som man synes at have stræbt at give det i det andet Thing, dels gennem Behandlingen i det Hele, dels gennem en Bestræbelse for at gjøre Spørgsmaal, der i og for sig ikke synes at egne sig til at blive gjorte til Gjenstand for politiske Debatter, til store politiske Spørgsmaal. Jeg finder saameget mere Anledning til at dvæle derved, som der uden al Tvivl allerede i den Karakter, som hele Betænkningen har, — idet der i denne paa mere end eet Sted fremtræder Bestræbelser, der hidtil ikke have været fundne i vore Finantslove — og ligeledes ved at gennemgaa de Spørgsmaal, der væsentlig have givet Anledning til Strid, ville have set, at disse Spørgsmaal ikke i og for sig egne sig til at blive Aarsag til saa store politiske Begivenheder som dem, der efter al Sandsynlighed ville komme frem. Jeg skal nævne disse Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke Regjeringen ikke tror at kunne gaa bort fra sit Standpunkt, og jeg skal da først og fremmest nævne Spørgsmaalet om Pantsereskibet, der jo ikke er noget nyt Spørgsmaal. Ivertimod har Eskibet været bevilget een Gang, om end Bevillingen af andre Grunde ikke blev benyttet, og dernæst har det hver Gang senere været forlangt af Regjeringen som en fuldkommen ordinær Udsvikling af vort Søforsvar for at holde Flaaden i den Tilstand, hvori den hidtil har været. Dernæst er der Spørgsmaalet om Lønningstillet til Embeds- og Bestillingsmænd, hvilket ikke i for sig, naar der kun er Tale om et midlertidigt Tillæg, synes at burde være Gjenstand for stor Debat; men, naar man ser ret til, vil man ogsaa se, at det i det Hele taget ikke er Realiteten, der her har været Spørgsmaal om.